

Η προσκύνησις της Τιμίας αλύσεως του Αγίου Αποστόλου Πέτρου

/ [Βίοι Αγίων](#)



Την προσκύνηση της τιμίας αλύσεως, δηλαδή της αλυσίδας με την οποία είχαν δέσει τον Απόστολο Πέτρο, εορτάζει σήμερα η Αγία Εκκλησία μας. Επίσης, τιμούμε τη μνήμη των Αγίων Μαρτύρων και αυταδέλφων, Πευσίππου, Ελασίππου, και Μεσίππου· και Νεονίλλης τῆς μάμμης αυτών, καθώς και του Νεομάρτυρος Νικολάου του Μυτιληναίου.

«Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν».

Ο Απόστολος Πέτρος, «η κρηπίς της Εκκλησίας, η πέτρα της Πίστεως», σύμφωνα με το δοξαστικό των στιχηρῶν του εσπερινού, συνελήφθη με διαταγή του τετράρχη Ηρώδη και οδηγήθηκε αλυσοδεμένος στη φυλακή.

Τα μέτρα επιτήρησής του ήταν τόσο αυστηρά, ώστε, εκτός από τους φρουρούς που υπήρχαν έξω από την πύλη της φυλακής, δύο στρατιώτες βρίσκονταν διαρκώς δίπλα του μέσα στο κελί. Τη νύκτα πριν από την προσαγωγή του στο κριτήριο και

τη βέβαιη καταδίκη του, και ενώ οι Χριστιανοί αγρυπνούσαν προσευχόμενοι, Άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε, με αποτέλεσμα οι αλυσίδες του Αποστόλου να πέσουν θαυματουργικά, οι πύλες της φυλακής να ανοίξουν και ο φυλακισμένος Απόστολος Πέτρος να απελευθερωθεί.

Η αλυσίδα εκείνη παρελήφθη με ευλάβεια από τους πιστούς ως ιερό κειμήλιο και αποδείχθηκε πηγή ιαμάτων και ποικίλων χαρισμάτων, με τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος. Για το λόγο αυτό, καθιερώθηκε από την Εκκλησία η ημέρα αυτή ως ημέρα ανάμνησης των παθημάτων του Αποστόλου Πέτρου και προσκύνησης της ιεράς αλυσίδας, ώστε οι πιστοί να τιμούν τον Απόστολο και να λαμβάνουν ευλογία από τη δική του σταθερή πίστη και εγκαρτέρηση.

Ταυτόχρονα, να θυμούνται οι Χριστιανοί και να βιώνουν όσα ο Απόστολος Πέτρος και οι λοιποί Απόστολοι και Μάρτυρες υπέμειναν, μέχρι να ριζώσει και να στερεωθεί το δένδρο της αληθινής Πίστης στον Τριαδικό Θεό «εις πάσαν την γην».

Αναφωνούμε μαζί με τον υμνογράφο «Χαίροις ο θερμός της Πίστεως πρόμαχος, ο θερμή τη διανοία τον Χριστόν ομολογήσας, και Υιόν Θεού εν παρρησία πολλή. Χαίροις της οικουμένης το αγαλλίαμα, και της ουρανών Βασιλείας κλειδούχε».

Η προσκύνηση της Τιμίας Αλύσεως μάς διδάσκει, για ακόμα μια φορά, ότι και τα αντικείμενα που χρησιμοποιούν οι Άγιοι γίνονται ιερά κειμήλια και αναδεικνύονται σε πηγή αγιασμού και ευλογίας από το Θεό, ένεκα της πίστεως και της παρρησίας των Αγίων μας. Όμως, σε εμάς εναπόκειται η σοβαρή και διακριτική αξιοποίηση αυτών των πνευματικών ευκαιριών.

«Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητὴν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἄλλ’ ὧ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ἄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.».

Αναμφίβολα, προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να γνωρίζουμε, να διδάσκουμε και, με νουν, να διακρίνουμε την ευλογία σύμφωνα με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου